KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2150/2005

af 23. december 2005

om fælles regler for fleksibel udnyttelse af luftrummet

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 551/2004 af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum ([1]), særlig artikel 7, stk. 3,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (»rammeforordningen«) ([2]), særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fleksibel udnyttelse af luftrummet er et luftrumsstyringskoncept, der er beskrevet af International Civil Aviation Organisation (ICAO) og udviklet af the European Organisation for the Safety of Aviation (Eurocontrol), og som bygger på det princip, at luftrummet ikke bør udlægges til et rent civilt eller et rent militært luftrum, men derimod bør betragtes som en enhed, hvor der skal tages hensyn til alle brugeres behov i videst muligt det omfang.

(2) Eurocontrol har i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 549/2004 fået til opgave at bistå Europa-Kommissionen med at udarbejde gennemførelsesbestemmelser for fleksibel udnyttelse af luftrummet. Denne forordning tager i fuldt omfang hensyn til den rapport, Eurocontrol i den forbindelse har afgivet den 30. december 2004.

(3) Denne forordning omfatter ikke militære operationer og militær træningsflyvning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 549/2004.

(4) Medlemsstaterne har i en erklæring ([3]) angående militære spørgsmål i forbindelse med det fælles europæiske luftrum forpligtet sig til at samarbejde med hinanden om at sikre, at konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet anvendes fuldt ud og på en ensartet måde af alle luftrumsbrugere i alle medlemsstater, under hensyntagen til nationale militære behov.

(5) Ifølge den rapport, som Eurocontrols kontor for præstationsmåling (»Performance Review Unit«) og Eurocontrol-agenturet offentliggjorde i fællesskab i oktober 2001, er der rige muligheder for at forbedre den nuværende situation med hensyn til fleksibel udnyttelse af luftrummet i Europa. Der bør nu vedtages fælles regler for at gennemføre en sådan forbedring.

(6) Konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet omfatter også luftrummet over det åbne hav. Anvendelsen heraf bør derfor ikke gribe ind i medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser i henhold til konventionen angående international civil luftfart (Chicago-konventionen) af 7. december 1944 og bilagene dertil eller FN's havretskonvention af 1982.

(7) Der er aktiviteter, som kræver, at der reserveres et udsnit af luftrummet udelukkende eller specifikt til deres brug i bestemte perioder på grund af deres flyveprofils karakter eller faren forbundet med dem og behovet for at sikre effektiv og sikker adskillelse fra anden lufttrafik.

(8) Med henblik på en effektiv og harmoniseret anvendelse af konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet i hele Fællesskabet er der brug for klare og sammenhængende regler for civil-militær samordning, der bør tage hensyn til alle brugeres krav og deres forskellige aktiviteter.

(9) De civile-militære samordningsprocedurer bør baseres på regler og normer, der sikrer, at luftrummet kan blive effektivt udnyttet af alle brugere.

(10) Samarbejdet mellem nabomedlemsstater bør fremmes, og der bør tages hensyn til grænseoverskridende operationer ved anvendelsen af konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet.

(11) Forskellene i organiseringen af det civil-militære samarbejde i Fællesskabet udgør en hindring for ensartet og rettidig luftrumsstyring. Derfor er det vigtigt at specificere, hvilke personer og/eller organisationer der er ansvarlige for anvendelsen af konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet i de enkelte medlemsstater. Oplysningerne bør stilles til rådighed for medlemsstaterne.

(12) Sammenhængende procedurer for civil-militær samordning og udnyttelse af det fælles luftrum er en væsentlig forudsætning for, at der kan etableres funktionelle luftrumsblokke som defineret i forordning (EF) nr. 549/2004.

([1]) EUT L 96 af 31.3.2004, s. 20.
([2]) EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1.
([3]) EUT L 96 af 31.3.2004, s. 9.

(13) Fleksibel udnyttelse af luftrummet vedrører luftrumsstyring på strategisk, prætaktisk og taktisk niveau, hvilket er separate styringsfunktioner, men nært forbundet med hinanden, og de bør derfor udføres i sammenhæng for at sikre en effektiv udnyttelse af luftrummet.

(14) De lufttraffikstyringsprogrammer, der er ved at blive udviklet som led i samarbejdet på europæisk plan bør gøre det muligt gradvis at opnå sammenhæng mellem luftrumsstyring, lufttrafikregulering og lufttrafiktjenesternes opgaver.

(15) Når flere forskellige luftfartsaktiviteter foregår i det samme luftrum, men omfattes af forskellige krav, bør de samordnes med henblik på at opnå sikre flyvninger og en optimal udnyttelse af det disponible luftrum.

(16) Præcise informationer om luftrumsstatus og om de enkelte lufttrafiksituationer og rettidig formidling heraf til civile og militære flyveledere har direkte indvirkning på operationernes sikkerhed og effektivitet.

(17) Rettidig adgang til opdaterede informationer om luftrumsstatus er væsentlig for alle parter, der ønsker at udnytte disponible luftrumsstrukturer, når de indleverer eller genindleverer deres flyveplan.

(18) Regelmæssig vurdering af luftrumsudnyttelsen er vigtig af hensyn til at øge tilliden mellem civile og militære tjenesteudøvere og brugere og af central betydning for at forbedre indretningen af luftrummet og luftrumsstyringen.

(19) Den årlige rapport om anvendelsen af konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet, der er nævnt i artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 551/2004, bør indeholde relevante informationer indhentet på baggrund af de oprindelige mål og alene med henblik på i højere grad at imødekomme brugernes behov.

(20) Der bør træffes bestemmelse om en overgangsperiode for at imødekomme behovene for om samordning mellem civile og militære lufttrafiktjenesteenheder og/eller militære kontrolenheder.

(21) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Fælles Luftrum, der blev nedsat ved artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 549/2004 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning styrkes og harmoniseres anvendelsen i det fælles europæiske luftrum af konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet som defineret i artikel 2, nr. 22), i forordning (EF) nr. 549/2004, for at lette luftrumsstyringen og lufttrafikstyringen som led i den fælles transportpolitik.

Denne forordning fastsætter navnlig bestemmelser til at sikre et bedre samarbejde mellem civile og militære enheder med ansvar for lufttrafikstyring, der opererer i det luftrum, som medlemsstaterne er ansvarlige for.

Artikel 2

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning finder de definitioner, der er fastsat i forordning (EF) nr. 549/2004, anvendelse.

2. Ud over de i stk. 1 nævnte definitioner, finder de følgende definitioner anvendelse:

a) »luftrumsstyringscelle«: en enhed, der er ansvarlig for den daglige styring af det luftrum, som en eller flere medlemsstater er ansvarlige for

b) »reservering af luftrum«: midlertidig reservering af et nærmere afgrænset udsnit af luftrummet udelukkende eller særligt til brug for bestemte kategorier af brugere

c) »luftrumsrestriktion«: et nærmere afgrænset udsnit af luftrummet, hvor der på bestemte tidspunkter kan udføres aktiviteter, der er farlige for flyvninger, (et »fareområde«) eller et sådant luftrum over en stats landområder eller territorialfarvande, inden for hvilke flyvning kun må foregå på visse nærmere angivne betingelser (et »restriktionsområde«), eller et luftrum over en stats landområder eller territorialfarvande, inden for hvilket flyvning er forbudt (»forbudt område«).

d) »luftrumsstruktur«: et bestemt udsnit af luftrummet, der skal sikre, at luftfartøjer kan operere sikkert og optimalt

e) »lufttrafiktjenesteenhed«: en civil eller militær enhed, der leverer lufttrafiktjenester

f) »civil-militær samordning«: samordning mellem civile og militære instanser, der er bemyndiget til at træffe afgørelser og aftale en fremgangsmåde

g) »militær kontrolenhed«: en fast eller mobil militær enhed, der er afvikler den militære lufttrafik og/eller foretager andre aktiviteter, som på grund af deres særlige karakter kræver reservering af luftrum eller luftrumsrestriktion

h) »Grænseoverskridende luftrum«: en luftrumsstruktur, der strækker sig på tværs af nationale grænser og/eller grænser mellem flyveinformationsregioner

i) »flyveintention«: flyvevej og dertil knyttede flyvedata, der beskriver den planlagte rute for en flyvning til bestemmelsesstedet med alle opdateringer

j) »flyvevej«: et luftfartøjs vej gennem luften defineret tredimensionalt

k) »realtid«: den faktiske tid, hvor en proces forløber eller en begivenhed indtræffer

l) »adskillelse«: afstand mellem luftfartøjer, flyvehøjder og flyvebane

m) »brugere«: civile eller militære luftfartøjer, der opererer i luftrummet, og andre parter, der har brug for luftrummet.

Artikel 3

Principper

Konceptet om »fleksibel udnyttelse af luftrummet« bygger på følgende principper:

a) Samordningen mellem civile og militære myndigheder sker på luftrumsstyringens strategiske, prætaktiske og taktiske niveau ved indgåelse af aftaler og indførelse af procedurer for at øge sikkerheden og luftrumskapaciteten og gøre luftfartøjernes operationer mere effektive og fleksible.

b) På luftrumsstyringens tre niveauer, der er nævnt i litra a), skabes der sammenhæng mellem luftrumsstyringen, lufttrafikreguleringen og lufttrafiktjenesterne for at sikre en effektiv luftrumsplanlægning, -tildeling og -udnyttelse til fordel for alle brugere.

c) Reservering af luftrum udelukkende eller særligt til brug for bestemte kategorier af brugere er midlertidig og gælder kun i begrænsede tidsrum baseret på den faktiske udnyttelse og ophæves, så snart den aktivitet, der gav anledning til reserveringen, ophører.

d) Medlemsstaterne udvikler samarbejdet for at opnå en effektiv og sammenhængende anvendelse af konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet på tværs af nationale grænser og/eller grænser mellem flyveinformationsregioner og tager særligt hensyn til grænseoverskridende aktiviteter. Dette samarbejde skal omfatte alle relevante retlige, operationelle og tekniske spørgsmål.

e) Lufttrafiktjenesteenhederne og brugerne udnytter det disponible luftrum bedst muligt.

Artikel 4

Luftrumsstyringens strategiske niveau (niveau 1)

1. Medlemsstaterne udfører følgende opgaver:

a) sørger for, at konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet anvendes på strategisk, prætaktisk og taktisk niveau

b) gennemgår regelmæssigt brugernes behov

c) godkender de aktiviteter, som kræver reservering af luftrum eller luftrumsrestriktion

d) fastlægger midlertidige luftrumsstrukturer og procedurer for at give flere muligheder for reservering af luftrum og ruteføring

e) fastsætter kriterier og procedurer for etablering og udnyttelse af justerbare laterale og vertikale afgrænsninger af luftrummet for at skabe plads til diverse fravigelser af flyveveje og kortfristede ændringer af flyvninger

f) vurderer de nationale luftrumsstrukturer og rutenet med henblik på planlægning af fleksible luftrumsstrukturer og procedurer

g) fastlægger de særlige betingelser for, om ansvaret for adskillelsen af civile og militære flyvninger ligger hos lufttrafiktjenesteenhederne eller de militære kontrolenheder

h) udvikler udnyttelse af luftrummet hen over landegrænser sammen med nabomedlemsstaterne, hvis lufttrafikken og brugernes aktiviteter kræver det

i) samordner deres luftrumsstyringspolitik med nabomedlemsstaternes for i fællesskab at forvalte udnyttelsen af luftrummet på tværs af nationale grænser og/eller grænser mellem flyveinformationsregioner

j) etablerer og stiller luftrumsstrukturer til rådighed for brugerne i nært samarbejde og koordination med medlemsstaterne, hvis luftrumsstrukturerne har væsentlig indflydelse på trafikken på tværs af de nationale grænser og/eller grænserne mellem informationsregionerne, for at sikre optimal udnyttelse af luftrummet for alle brugere i hele EU

k) indfører sammen med nabomedlemsstaterne et fælles sæt normer for adskillelse af civile og militære flyvninger i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter

l) opretter konsultationsmekanismer mellem de personer eller organisationer, der er nævnt i stk. 3, og alle relevante partnere og organisationer for at sikre, at brugernes krav imødekommes i passende omfang

m) foretager vurdering og revision af luftrumsprocedurerne og af, hvor fleksibelt luftrummet udnyttes

n) opretter mekanismer til arkivering af data vedrørende anmodninger om samt tildeling og reel udnyttelse af luftrumsstrukturer med henblik på videre analyse og planlægning.

De i litra g) nævnte betingelser skal dokumenteres, og der skal tages hensyn til dem ved sikkerhedsvurderingen i medfør af artikel 7.

2. I de medlemsstater, hvor både civile og militære myndigheder er ansvarlige for eller involveret i luftrumsstyringen, udføres de i stk. 1 nævnte opgaver efter en fælles civil-militær procedure.

3. Medlemsstaterne bestemmer, hvilke personer eller organisationer der er ansvarlige for udførelsen af de opgaver, som er nævnt i stk. 1, og underretter Kommissionen herom. Kommissionen fører en liste over alle disse personer og organisationer og offentliggør den med henblik på at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne.

Artikel 5

Prætaktisk luftrumsstyring (niveau 2)

1. Medlemsstaterne udpeger eller opretter en luftrumsstyringscelle, der skal tildele luftrum i overensstemmelse med betingelserne og procedurerne i artikel 4, stk. 1.

I medlemsstater, hvor både civile og militære myndigheder er ansvarlige for eller involverede i luftrumsstyring, skal luftrumsstyringscellen være en fælles civil/militær celle.

2. To eller flere medlemsstater kan oprette en fælles luftrumsstyringscelle.

3. Medlemsstaterne sørger for, at der indføres passende støttesystemer, så luftrumsstyringscellen kan administrere luftrumstildelingen og give alle berørte brugere, luftrumsstyringsceller, lufttrafiktjenesteudøvere og alle relevante partnere og organisationer meddelelse om disponibelt luftrum i god tid.

Artikel 6

Luftrumsstyringens taktiske niveau (niveau 3)

1. Medlemsstaterne sørger for, at der indføres civile-militære procedurer og strukturer for samordning og kommunikation mellem lufttrafiktjenesteenheder og militære kontrolenheder, så der kan udveksles luftrumsdata med henblik på aktivering, deaktivering eller omfordeling i realtid af luftrum, som er tildelt på det prætaktiske niveau.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de pågældende militære kontrolenheder og lufttrafiktjenesteenheder rettidigt og effektivt giver hinanden meddelelse om ændringer af den planlagte aktivering af dette luftrum og underretter alle berørte brugere om luftrummets aktuelle status.

3. Medlemsstaterne sørger for, at der indføres samordningsprocedurer og støttesystemer for kontakten mellem lufttrafiktjenesteenheder og militære kontrolenheder af hensyn til sikkerheden ved parallel afvikling af civile og militære flyvninger.

4. Medlemsstaterne sørger for, at der indføres procedurer for samordning mellem civile og militære lufttrafiktjenesteenheder, så der kan sikres direkte kommunikation af relevante informationer til afvikling af specielle trafiksituationer, når civile og militære flyveledere udøver tjeneste i det samme luftrum. Disse relevante informationer stilles, især hvis det kræves af sikkerhedshensyn, til rådighed for civile og militære flyveledere og militære kontrolenheder ved en rettidig udveksling af flyvedata, herunder flyenes position og flyveintention.

5. Foregår der aktiviteter hen over landegrænser, sørger medlemsstaterne for, at der aftales et fælles sæt procedurer til afvikling af specielle trafiksituationer og forbedring af luftrumsstyringen i realtid mellem de berørte civile lufttrafiktjenesteenheder og militære lufttrafiktjenesteenheder og/eller militære kontrolenheder.

Artikel 7

Sikkerhedsvurdering

For at bevare og øge sikkerhedsniveauet sørger medlemsstaterne for, at der som led i en flyvesikkerhedsstyringsproces foretages en sikkerhedsvurdering, som omfatter fareidentifikation, risikovurdering og risikoreduktion, før der indføres ændringer i gennemførelsen af fleksibel udnyttelse af luftrummet.

Artikel 8

Indberetning

I den årlige rapport om anvendelsen af konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 551/2004, giver medlemsstaterne de oplysninger, der er nævnt i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 9

Overvågning af forordningens overholdelse

Medlemsstaterne overvåger ved hjælp af inspektioner, undersøgelser og sikkerhedsrevisioner, at forordningen overholdes.

Artikel 10

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6 anvendes tolv måneder efter, at denne forordning er trådt i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2005.

På Kommissionens vegne
Jacques BARROT
Næstformand

BILAG

LISTE OVER OPLYSNINGER, DER SKAL MEDTAGES I DEN ÅRLIGE RAPPORT OM ANVENDELSEN AF KONCEPTET OM FLEKSIBEL UDNYTTELSE AF LUFTRUMMET

— Generel beskrivelse af den nationale organisation og ansvarsfordelingen på niveau 1, 2 og 3 i forbindelse med konceptet om fleksibel udnyttelse af luftrummet.

— Evaluering af, hvordan de aftaler, procedurer og støttesystemer, der er etableret på luftrumsstyringens strategiske, prætaktiske og taktiske niveau, fungerer. Ved evalueringen skal der ses på sikkerheden, luftrumskapaciteten, effektiviteten og fleksibiliteten i forbindelse med alle brugeres flyveoperationer.

— Problemer, der er opstået i forbindelse med gennemførelsen af forordningen, de trufne foranstaltninger og behovet for ændringer.

— Resultatet af nationale inspektioner, undersøgelser og sikkerhedsrevisioner.

— Samarbejdet mellem medlemsstaterne om luftrumsstyringen og især om oprettelsen og styringen af grænseoverskridende luftrum og grænseoverskridende aktiviteter.